

# Atacamaöknen, Chile 2013.

Vi är tillbaka i San Pedro de Atacama. Förra gången var i juli 2001. Mycket spännande tyckte vi för vi kom ju ihåg alla trevliga upplevelser vi hade här den förra gången. Skillnaden var jättestor denna gång jämfört med den förra. Nu hade vi en hyrbil och kunde själva göra de mest intressanta turerna på egen hand.



Vi började med att åka till Valle de la Luna, Måndalen, som ligger ca 10 km utanför staden. Dit kommer varje kväll en massa folk för att uppleva solnedgången i öknen, men vi valde denna första dag att åka dit i dagsljus. Valle de la Luna är otroligt torr och överallt runt omkring oss ligger det vitt salt. Denna kväll verkade inte bra för solnedgång så vi åkte omkring och fotade innan mörkret kom.



Valle de la Luna med den magnifika vulkanen Licancábur i bakgrunden. Den har en höjd av 5.920 m över havet och ligger på gränsen till Bolivia. Det vita i dalgången närmast i bilden är salt.



När vi går nära saltet som lagrats på klippor och berg ser vi att det bildats sylvassa spetsar och de är faktiskt vassa som nålar.





Denna bild på vulkanen Licancábur, scannad från dia från vårt förra besök, är från juli 2001, vilket är mitt i den chilenska vintern. Om jag vore fotbollsspelare från San Pedro skulle jag i alla fall inte klaga på utsikten.



Ett par bilder från torget (plazan). Vulkanen i mitten är Licancabur. En typisk gata i centrum.



Kyrkan i San Pedro ligger alldeles vid la Plaza och är Chiles näst äldsta. Den byggdes på 1600-talet sedan spanjorerna anlät. När spanjorerna anlände på 1500-talet var detta mitt i Incaindianernas land och då fanns inga sådana kyrkor.

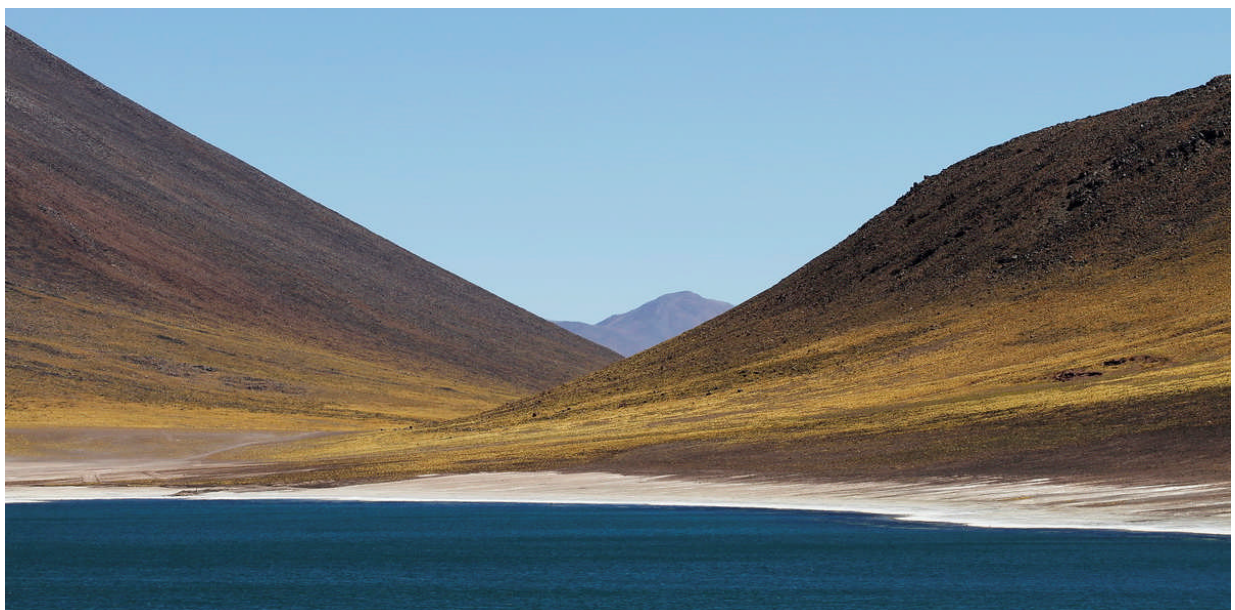




Vi gjorde en dagsutflykt till en mycket högt belägen sjö som heter Laguna Miscanti. Den ligger på drygt 4.000 m.ö.h. och har inget utlopp. Området är numera en nationalpark och här fick vi inte röra oss fritt hur vi ville. Vi fick gå och åka längs den bilväg som leder hit och på den gångstig som syns längst till vänster på bilden. Den går från bilvägen ner till sjön. Vulkanen rakt fram är Cerro Miscanti med höjd av drygt 5.600 m.ö.h. I bakgrunden till vänster en annan vulkan, Cerro Chiliques, 5778 m.ö.h. Vi tog god tid på oss här på detta fantastiska ställe och vi stannade tills vi var nöjda. Den vita strandremsan är täckt av salt. Luften var härligt sval och det var absolut vindstilla. Här kan man tala om "hög" luft.



Laguna Miscanti med vulkanen Cerro Chiliques i bakgrunden.



Laguna Miscanti i en annan riktning.





Dessa djur träffade vi också på vid Laguna Miscanti.

Llamadjuret är ett av fyra arter som finns i Sydamerika och detta är en Vikuña, (uttalas Vikonja).

Måsen heter "Gaviota Andino" på spanska, vilket översatt blir ungefär mås (från) Anderna.



På väg tillbaka till San Pedro passerade vi denna vulkan, som är aktiv. Det är Volcán Lascar (5.154 m.ö.h.) och den 20 juli år 2000, alltså ett år före förra gången vi var här, hade den ett våldsamt och plötsligt utbrott utan förvarning. Vid vårt förra besök var röken en aning kraftigare än denna gång.



Reinhold Skoglund, Brunflo. (Fortsättning följer)

#### Till sist en liten egen fundering

Det står att läsa i faktaböcker och på Internet att även vulkanen Licancabur's topp, som så många andra höga berg speciellt i Chile och Peru, var en offerplats från Inkatiden. Det finns Inkaruiner både på toppen och vid basen. I kratern högst uppe finns en liten sjö som sägs vara världens högst belägna sjö. Dess diameter är ungefär 70 m och djupet c:a 5 m. I denna sjö har en arkeolog gjort världens högsta dyk. Han undersökte botten för att kanske hitta något, men tyvärr fann han inget av värde. Antagligen hade han också metall-detektor. Kanske en som kan känna guldsmaak. Kanske trodde han att det ovärderliga och sägenomspunna Inkaguldet skulle finnas där nergrävt och gömt i sjöns botten, omöjligt för spanjorerna att hitta.

**När man tänker efter så borde ju detta vara det perfekta gömstället för Inkaguldet!**

De, Inkaindianerna alltså, skulle väl aldrig kunna ana att man någonsin skulle kunna dyka och utforska en så högt belägen sjö. Det kanske finns många sådana sjöar som ännu är utforskade och i någon av dessa kanske Inkaguldet finns. Det låter faktiskt spännande. Detta är naturligtvis bara en egen fundering och definitivt ingen teori.

Reinhold Skoglund (fortsättning följer)